

HỌC QUA CHƠI MỞ RỘNG TRONG GIÁO DỤC MẦM NON: CƠ SỞ LÝ LUẬN VÀ ĐỊNH HƯỚNG PHÁT TRIỂN NĂNG LỰC GIAO TIẾP – HỢP TÁC CHO TRẺ 5 - 6 TUỔI

Nguyễn Thị Thoại Mỹ, Trần Thị Lâm
Trường Sư phạm, Đại học Cần Thơ
Email: thoaimy@ctu.edu.vn

Tóm tắt: Trong bối cảnh Chương trình Giáo dục mầm non định hướng phát triển phẩm chất và năng lực, việc tăng cường năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5-6 tuổi thông qua các hình thức học tập tích cực trở thành yêu cầu cấp thiết. Học qua chơi mở rộng là tiếp cận sư phạm phù hợp, đề cao vai trò chủ thể của trẻ trong tương tác xã hội và kiến tạo tri thức. Bài viết nhằm làm rõ cơ sở lý luận của học qua chơi mở rộng và định hướng vận dụng tiếp cận này vào phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ mẫu giáo lớn. Nghiên cứu sử dụng phương pháp phân tích, tổng hợp và hệ thống hóa các công trình trong và ngoài nước về chơi, học qua chơi và năng lực giao tiếp – hợp tác. Kết quả cho thấy học qua chơi mở rộng có các đặc trưng cốt lõi như tính mở, tính xã hội và tính sáng tạo, qua đó thúc đẩy sự hình thành và phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác hiệu quả.

Từ khóa: Học qua chơi, giáo dục mầm non, giao tiếp, hợp tác.

LEARNING THROUGH PLAY EXPANSION IN EARLY CHILDHOOD EDUCATION: THEORETICAL FOUNDATIONS AND DEVELOPMENTAL DIRECTIONS FOR COMMUNICATION AND COOPERATION SKILLS FOR CHILDREN AGED 5-6

Abstract: In the context of the Early Childhood Education Program oriented towards developing qualities and competencies, enhancing communication and cooperation skills for 5–6-year-olds through active learning methods has become an urgent requirement. Learning through play expansion is an appropriate pedagogical approach that emphasizes the child's active role in social interaction and knowledge construction. This article aims to clarify the theoretical basis of learning through play expansion and to guide the application of this approach in developing communication and cooperation skills for older preschool children. The study employs analysis, synthesis, and systematization of domestic and international works on play, learning through play, and communication and cooperation skills. The results show that learning through play expansion has core characteristics such as openness, sociality, and creativity, thereby promoting the effective formation and development of communication and cooperation skills.

Keywords: Learning through play, preschool education, communication, cooperation.

Nhận bài: 22/11/2025

Phản biện: 16/12/2025

Duyệt đăng: 20/12/2025

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong bối cảnh đổi mới giáo dục mầm non hiện nay, định hướng phát triển năng lực và lấy trẻ làm trung tâm trở thành nguyên tắc xuyên suốt trong xây dựng chương trình và tổ chức hoạt động giáo dục. Trẻ được nhìn nhận như chủ thể tích cực, học thông qua trải nghiệm, tương tác và khám phá môi trường. Trong đó, năng lực giao tiếp và hợp tác được xác định là nền tảng quan trọng, có ý nghĩa quyết định đối với hình thành nhân cách và khả năng thích ứng xã hội của trẻ, đặc biệt với trẻ 5–6 tuổi – giai đoạn chuyển tiếp trước khi vào tiểu học, đòi hỏi tiếp cận giáo dục phù hợp với đặc điểm tâm lý và nhu cầu phát triển.

Hoạt động chơi từ lâu được khẳng định là con đường chủ đạo giúp trẻ phát triển toàn diện. Theo Vygotsky (1978), chơi tạo ra “vùng phát triển gần”, giúp trẻ học cách tương tác, đàm phán và phối hợp hành động với bạn bè. Nhiều nghiên cứu

cho thấy các hình thức chơi đóng vai, chấp ghép, khám phá khoa học có tác động tích cực đến kỹ năng giao tiếp và hợp tác của trẻ mẫu giáo lớn; các tổ chức quốc tế cũng nhấn mạnh vai trò của chơi giả vờ và chơi mang tính xã hội đối với phát triển ngôn ngữ, tư duy và năng lực xã hội.

Những năm gần đây, học qua chơi mở rộng (extended play-based learning) được quan tâm, không chỉ “chơi để học” mà còn kéo dài và làm sâu sắc trải nghiệm chơi nhờ hỗ trợ sư phạm có chủ đích, tạo cơ hội cho trẻ giao tiếp, hợp tác, giải quyết vấn đề trong nhiều bối cảnh. Tuy nhiên, ở Việt Nam còn thiếu phân tích lý luận và định hướng vận dụng tiếp cận này. Vì vậy, bài báo tập trung làm rõ bản chất, giá trị giáo dục và định hướng vận dụng học qua chơi mở rộng nhằm phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5–6 tuổi, dựa trên tổng hợp và phân tích các nghiên cứu tiêu biểu trong và ngoài nước.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Cơ sở lý luận của mô hình “Học qua chơi mở rộng” trong giáo dục mầm non

2.1.1. Khái niệm và bản chất của học qua chơi

“Học qua chơi” (play-based learning) được xem là phương thức giáo dục cốt lõi trong giáo dục mầm non, phản ánh sự thống nhất giữa nhu cầu chơi tự nhiên của trẻ và mục tiêu phát triển toàn diện. Dưới góc nhìn giáo dục học, học qua chơi là quá trình tổ chức môi trường và hoạt động để trẻ lĩnh hội tri thức, hình thành kỹ năng thông qua trải nghiệm chơi có ý nghĩa. Từ quan điểm tâm lý học phát triển, chơi được coi là “hoạt động chủ đạo” ở lứa tuổi mầm non, tạo điều kiện cho sự phát triển các chức năng tâm lý bậc cao thông qua tương tác xã hội (Vygotsky, 1978; Bodrova & Leong, 2015). Trong giáo dục mầm non, học qua chơi không chỉ là phương tiện tiếp cận nội dung học tập mà còn là con đường phát triển năng lực giao tiếp, hợp tác và điều chỉnh hành vi xã hội cho trẻ (Ekeh et al., 2022).

Học qua chơi có những đặc trưng cơ bản như: tính tự nguyện, khi trẻ tham gia xuất phát từ hứng thú nội tại; tính trải nghiệm, cho phép trẻ học bằng hành động và cảm xúc; tính tương tác xã hội, thể hiện qua sự phối hợp, thương lượng, chia sẻ vai trò; và tính ý nghĩa, khi hoạt động chơi gắn với bối cảnh gần gũi, phù hợp với nhu cầu phát triển của trẻ. Các nghiên cứu đã chỉ ra rằng thông qua chơi, đặc biệt là chơi giả vờ và chơi theo vai, trẻ có cơ hội thực hành giao tiếp, giải quyết xung đột và hình thành kỹ năng hợp tác một cách tự nhiên (Lillard et al., 2013; Ngọc & Tươi, 2025; Mai, 2023).

Cần phân biệt rõ giữa “chơi thuần túy” và “chơi có định hướng giáo dục”. Chơi thuần túy nhấn mạnh sự tự do tuyệt đối, không có sự can thiệp có chủ đích của giáo viên. Trong khi đó, chơi có định hướng giáo dục vẫn tôn trọng tính tự nguyện của trẻ nhưng được thiết kế với mục tiêu phát triển cụ thể, thông qua việc tạo tình huống, môi trường và gợi mở sự phạm phù hợp. Chính hình thức chơi này tạo nền tảng cho mô hình “học qua chơi mở rộng”, góp phần phát triển bền vững năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5-6 tuổi, phù hợp với định hướng phát triển năng lực trong chương trình giáo dục hiện hành (Hạnh, 2020; Vũ, 2022).

2.1.2. Học qua chơi mở rộng: nội hàm và đặc điểm

Trong bối cảnh giáo dục mầm non hiện đại, học qua chơi không còn được hiểu như những hoạt động chơi tách biệt, diễn ra trong thời gian và không gian cố định, mà được tiếp cận theo hướng mở, linh hoạt và gắn với trải nghiệm sống của trẻ. Trên cơ sở kế thừa quan điểm văn hóa – xã hội của Vygotsky về vai trò của chơi trong sự phát triển

các chức năng tâm lý bậc cao (Vygotsky, 1978; Bodrova & Leong, 2015), học qua chơi mở rộng có thể được hiểu là mô hình tổ chức học tập trong đó hoạt động chơi của trẻ được mở rộng về không gian, thời gian, nội dung và quan hệ xã hội, nhằm tạo điều kiện cho trẻ tham gia sâu vào tương tác, đàm thoại và hợp tác có ý nghĩa.

Đặc điểm cốt lõi thứ nhất của học qua chơi mở rộng là mở rộng không gian và thời gian chơi. Hoạt động chơi không chỉ diễn ra trong các góc lớp hay khung giờ quy định, mà được tích hợp vào sinh hoạt hằng ngày, hoạt động ngoài trời và các tình huống trải nghiệm đa dạng. Điều này phù hợp với quan điểm coi chơi là bối cảnh phát triển liên tục của năng lực giao tiếp và hợp tác (Lillard et al., 2013).

Thứ hai, học qua chơi mở rộng mở rộng nội dung, vai chơi và mối quan hệ xã hội. Trẻ được tham gia vào các vai chơi linh hoạt, có tính liên kết với đời sống xã hội, qua đó hình thành khả năng thỏa thuận, chia sẻ và phối hợp hành động với bạn bè (Ngọc & Tươi, 2025; Mai, 2023).

Thứ ba, mô hình này mở rộng cơ hội tương tác và hợp tác, tạo điều kiện cho trẻ giao tiếp bằng ngôn ngữ nói, cử chỉ và hành động trong các bối cảnh giàu ý nghĩa xã hội (Ekeh et al., 2022). So với học qua chơi truyền thống vốn thiên về tổ chức khép kín và mục tiêu đơn lẻ, học qua chơi mở rộng nhấn mạnh tính kết nối, tính mở và vai trò chủ động của trẻ. Qua đó, mô hình này đóng vai trò quan trọng trong việc phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác, một năng lực cốt lõi được xác định trong chương trình giáo dục hiện hành dành cho trẻ mẫu giáo 5–6 tuổi (Hạnh, 2020; Vũ, 2022).

2.2. Năng lực giao tiếp – hợp tác của trẻ 5–6 tuổi trong giáo dục mầm non

2.2.1. Khái niệm năng lực giao tiếp – hợp tác ở trẻ mầm non

Tiếp cận năng lực trong giáo dục mầm non được hiểu là việc tổ chức các hoạt động giáo dục nhằm giúp trẻ huy động tổng hợp kiến thức, kỹ năng, thái độ và kinh nghiệm cá nhân để giải quyết các tình huống có ý nghĩa trong đời sống và học tập. Ở lứa tuổi mầm non, năng lực không được hình thành thông qua dạy học trực tiếp mà chủ yếu thông qua trải nghiệm, tương tác xã hội và hoạt động vui chơi – đặc biệt là chơi mang tính xã hội và chơi giả vờ. Quan điểm này phù hợp với cách tiếp cận phát triển toàn diện và lấy trẻ làm trung tâm trong chương trình giáo dục mầm non hiện hành (Hạnh, 2020).

Trong bối cảnh đó, năng lực giao tiếp của trẻ 5-6 tuổi được hiểu là khả năng sử dụng ngôn ngữ nói kết hợp với các phương tiện phi ngôn ngữ

(ánh mắt, cử chỉ, nét mặt) để trao đổi thông tin, bày tỏ suy nghĩ, cảm xúc và nhu cầu cá nhân trong các tình huống xã hội khác nhau. Năng lực hợp tác là khả năng phối hợp với bạn bè và người lớn trong hoạt động chung, thể hiện qua việc chia sẻ vai trò, tuân thủ quy ước, cùng giải quyết vấn đề và hướng tới mục tiêu chung. Hai năng lực này có mối quan hệ chặt chẽ, bổ trợ lẫn nhau và thường được biểu hiện đồng thời trong các hoạt động chơi và học của trẻ (Vũ, 2022; Mai, 2023).

Giao tiếp – hợp tác giữ vai trò nền tảng đối với sự hình thành nhân cách và sự sẵn sàng vào lớp 1 của trẻ 5-6 tuổi. Thông qua giao tiếp và hợp tác, trẻ không chỉ phát triển ngôn ngữ và kỹ năng xã hội mà còn hình thành ý thức về bản thân, khả năng tự điều chỉnh hành vi và năng lực thích ứng với môi trường học tập mới. Theo quan điểm của Vygotsky (1978), sự phát triển nhận thức và xã hội của trẻ diễn ra trước hết trong tương tác xã hội, sau đó mới được nội tâm hóa thành năng lực cá nhân. Vì vậy, việc phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác ở giai đoạn mẫu giáo lớn có ý nghĩa quyết định trong việc chuẩn bị tâm thế và kỹ năng học tập cho trẻ khi chuyển sang bậc tiểu học.

2.2.2. Biểu hiện năng lực giao tiếp – hợp tác của trẻ 5-6 tuổi

Về giao tiếp ngôn ngữ, trẻ 5-6 tuổi thể hiện năng lực thông qua khả năng trao đổi ý kiến với bạn bè và giáo viên bằng câu nói tương đối hoàn chỉnh, biết đặt câu hỏi, trả lời có trọng tâm và bày tỏ mong muốn cá nhân trong hoạt động chung. Trẻ bắt đầu biết thương lượng, thuyết phục bạn trong quá trình chơi, đồng thời sử dụng ngôn ngữ để điều chỉnh hành vi của bản thân và người khác. Các nghiên cứu về giáo dục dựa trên chơi cho thấy môi trường chơi giàu tương tác giúp trẻ mở rộng vốn từ, nâng cao khả năng diễn đạt và tăng cường giao tiếp mang tính xã hội (Ekeh et al., 2022; Lillard et al., 2013).

Về hợp tác, trẻ 5-6 tuổi có khả năng tham gia vào hoạt động nhóm với mức độ phối hợp ngày càng rõ nét. Trẻ biết phân vai khi chơi, chấp nhận vai trò được giao, chia sẻ đồ chơi và cùng bạn thực hiện nhiệm vụ chung. Trong quá trình tương tác, trẻ dần hình thành khả năng giải quyết xung đột ở mức đơn giản như biết chờ đến lượt, thỏa hiệp hoặc tìm kiếm sự hỗ trợ từ người lớn. Các biểu hiện này phản ánh sự phát triển của kỹ năng hợp tác – một thành tố quan trọng của năng lực xã hội ở trẻ mẫu giáo lớn (Ngọc & Tươi, 2025; Mai, 2023).

Những biểu hiện giao tiếp – hợp tác trên gắn chặt với đặc điểm phát triển tâm lý – xã hội của trẻ 5-6 tuổi. Ở giai đoạn này, trẻ có nhu cầu mạnh mẽ được giao tiếp với bạn bè, thích chơi theo nhóm

và bắt đầu hình thành ý thức về quy tắc xã hội. Trẻ có khả năng nhập vai, tưởng tượng và tái hiện các mối quan hệ xã hội trong chơi giả vờ – một hình thức hoạt động giữ vai trò chủ đạo trong sự phát triển tâm lý lứa tuổi. Theo Bodrova và Leong (2015), chơi xã hội không chỉ tạo điều kiện cho trẻ thực hành giao tiếp và hợp tác mà còn giúp trẻ phát triển khả năng tự kiểm soát, tư duy biểu tượng và năng lực điều chỉnh hành vi theo chuẩn mực chung. Điều này cho thấy giao tiếp – hợp tác không phải là kỹ năng rời rạc mà là năng lực tích hợp, phát triển mạnh mẽ thông qua tương tác xã hội và chơi có ý nghĩa.

2.3. Mối quan hệ giữa học qua chơi mở rộng và phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác

Học qua chơi mở rộng trước hết được xem như một môi trường giao tiếp xã hội giàu ý nghĩa đối với trẻ mẫu giáo 5–6 tuổi. Trong các tình huống chơi mở, trẻ được tham gia vào những hoạt động không bị ràng buộc bởi kịch bản cố định, từ đó giao tiếp diễn ra một cách tự nhiên, tự nguyện và gắn với nhu cầu thực tiễn của trẻ. Quá trình chơi tạo ra các tương tác đa chiều, bao gồm tương tác giữa trẻ với trẻ, trẻ với đồ chơi và trẻ với bối cảnh xã hội giả định, giúp trẻ mở rộng vốn ngôn ngữ, khả năng diễn đạt ý tưởng và điều chỉnh hành vi giao tiếp phù hợp với ngữ cảnh (Vygotsky, 1978; Ekeh et al., 2022). Theo quan điểm văn hóa – xã hội, chính các tương tác này là nền tảng để hình thành và phát triển các chức năng tâm lý bậc cao, trong đó có năng lực giao tiếp xã hội.

Bên cạnh vai trò là môi trường giao tiếp, học qua chơi mở rộng giữ vị trí trung tâm trong việc hình thành và phát triển năng lực hợp tác cho trẻ mầm non. Các tình huống chơi mở thường đòi hỏi trẻ phải cùng nhau xây dựng mục tiêu chung, phân công vai trò, phối hợp hành động và điều chỉnh hành vi cá nhân vì lợi ích tập thể. Thông qua đó, trẻ dần học được cách lắng nghe ý kiến của bạn, thỏa thuận để đạt được sự đồng thuận và giải quyết mâu thuẫn nảy sinh trong quá trình chơi (Bodrova & Leong, 2015; Lillard et al., 2013). Nhiều nghiên cứu trong nước cũng khẳng định rằng các hoạt động chơi mang tính mở như đóng vai theo chủ đề, lắp ghép hay khám phá khoa học là phương tiện hiệu quả để rèn luyện kỹ năng hợp tác cho trẻ mẫu giáo lớn (Mai, 2023; Ngọc & Tươi, 2025; Vũ, 2022).

Từ góc độ giáo dục xã hội, các tình huống chơi mở rộng mang ý nghĩa đặc biệt trong việc chuẩn bị cho trẻ năng lực giao tiếp – hợp tác như một thành tố cốt lõi của năng lực xã hội. Thông qua chơi, trẻ không chỉ học cách tương tác với người khác mà còn hình thành thái độ tích cực đối với

làm việc nhóm, tinh thần trách nhiệm và sự tôn trọng lẫn nhau. Điều này phù hợp với các tiêu chí đánh giá năng lực giao tiếp và hợp tác ở trẻ mẫu giáo theo định hướng phát triển năng lực, nhấn mạnh sự chủ động, khả năng phối hợp và thích ứng trong các tình huống xã hội đa dạng (Hạnh, 2020). Như vậy, học qua chơi mở rộng không chỉ là phương thức tổ chức hoạt động giáo dục phù hợp với đặc điểm tâm lý lứa tuổi mà còn là định hướng chiến lược nhằm phát triển toàn diện năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5–6 tuổi trong bối cảnh giáo dục mầm non hiện nay.

2.4. Định hướng phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5–6 tuổi thông qua học qua chơi mở rộng

Học qua chơi mở rộng tạo ra một không gian giáo dục linh hoạt, trong đó môi trường và hình thức chơi mở giữ vai trò nền tảng thúc đẩy sự phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác của trẻ 5–6 tuổi. Khi trẻ được tham gia vào các tình huống chơi mang tính mở, không bị giới hạn bởi kịch bản cố định hay sản phẩm cuối cùng, các tương tác xã hội diễn ra một cách tự nhiên và liên tục. Trong quá trình này, trẻ chủ động trao đổi ý tưởng, thương lượng vai chơi, giải quyết xung đột và phối hợp hành động với bạn chơi. Chính sự phong phú và tính xã hội cao của môi trường chơi mở giúp năng lực giao tiếp – hợp tác của trẻ được hình thành và phát triển như một nhu cầu nội tại, thay vì là yêu cầu áp đặt từ bên ngoài.

Bên cạnh môi trường chơi, vai trò hỗ trợ và đồng hành của giáo viên có ý nghĩa quyết định đối với chất lượng giao tiếp và mức độ hợp tác của trẻ trong quá trình chơi. Giáo viên không giữ vai trò điều khiển hay can thiệp trực tiếp, mà đóng vai trò người quan sát tinh tế, gợi mở kịp thời và tạo điều kiện để trẻ mở rộng tương tác. Thông qua các câu hỏi định hướng, lời khích lệ phù hợp và sự điều chỉnh linh hoạt tình huống chơi, giáo viên

giúp trẻ nâng cao khả năng diễn đạt, lắng nghe và phối hợp hành động với bạn bè, từ đó từng bước phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác một cách bền vững.

Đánh giá sự phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác trong học qua chơi mở rộng cần được tiếp cận theo hướng đánh giá quá trình, phản ánh đúng bản chất phát triển của trẻ mầm non. Việc quan sát liên tục các biểu hiện giao tiếp, khả năng hợp tác, chia sẻ và giải quyết tình huống trong suốt quá trình chơi cho phép giáo viên nhận diện rõ mức độ phát triển của từng trẻ. Định hướng này nhấn mạnh việc chú trọng đến hành vi, thái độ và cách thức tương tác xã hội của trẻ hơn là kết quả hay sản phẩm cuối cùng, qua đó đảm bảo đánh giá mang tính nhân văn, phát triển và phù hợp với đặc điểm lứa tuổi.

III. KẾT LUẬN

Học qua chơi mở rộng trong giáo dục mầm non không chỉ là một phương thức tổ chức hoạt động mang tính linh hoạt, mà còn là một định hướng sư phạm có giá trị trong việc phát triển năng lực giao tiếp – hợp tác cho trẻ 5-6 tuổi. Thông qua việc mở rộng không gian chơi, thời gian chơi và vai trò chủ thể của trẻ, các hoạt động chơi trở thành môi trường xã hội thu nhỏ, nơi trẻ được thực hành giao tiếp, thương lượng, phân công vai trò và giải quyết tình huống cùng bạn bè. Cách tiếp cận này giúp chuyển trọng tâm từ việc “dạy kỹ năng” sáng tạo điều kiện để năng lực hình thành một cách tự nhiên” trong quá trình tương tác. Trên cơ sở tổng hợp lý luận và các nghiên cứu liên quan, có thể khẳng định rằng học qua chơi mở rộng là hướng đi phù hợp với yêu cầu phát triển năng lực theo Chương trình Giáo dục mầm non hiện hành, đồng thời mở ra cơ hội để giáo viên đổi mới tư duy tổ chức hoạt động, chú trọng nhiều hơn đến trải nghiệm xã hội, cảm xúc và sự hợp tác của trẻ trong bối cảnh học tập giàu ý nghĩa.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Bodrova, E., & Leong, D. J. (2015). *Vygotskian and Post-Vygotskian Views on Children's Play*. American Journal of Play, 7(3), 371–388.
- Ekeh, M. C., Venketsamy, R., Thuketana, N. S., & Joubert, I. (2022). *Play-based pedagogy for oral communication in early grade and preschool classrooms*. South African Journal of Childhood Education, 12(1), 981.
- Hạnh, T. T. T. (2020). *Xây dựng tiêu chí đánh giá năng lực giao tiếp và hợp tác ở trẻ mẫu giáo theo định hướng của Chương trình Giáo dục phổ thông tổng thể năm 2018*. Tạp chí Khoa học Trường Đại học Sư phạm TP Hồ Chí Minh, 17(11), 2066–2076.
- Lillard, A. S., Lerner, M. D., Hopkins, E. J., Dore, R. A., Smith, E. D., & Palmquist, C. M. (2013). *The impact of pretend play on children's development: A review of the evidence*. Psychological Bulletin, 139(1), 1–34.
- Mai, T. N. T. N. (2023). *Rèn luyện kỹ năng hợp tác cho trẻ 5–6 tuổi thông qua hoạt động khám phá khoa học ở trường mầm non*. Tạp chí Khoa học Đại học Đồng Tháp, 12(1), 91–98.
- Ngọc, Đ. K. N., & Tươi, N. T. (2025). *Rèn luyện kỹ năng hợp tác cho trẻ mẫu giáo 4–5 tuổi qua trò chơi đóng vai theo chủ đề tại thành phố Cao Lãnh, tỉnh Đồng Tháp*. Tạp chí Khoa học Đại học Đồng Tháp, 14(1), 22–28.
- Vũ, T. M. T. (2022). *Một số biện pháp giáo dục kỹ năng hợp tác cho trẻ 5–6 tuổi thông qua hoạt động chấp ghép ở trường mầm non*. Tạp chí Giáo dục, 22(15), 6–11.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes (Vol. 86)*. Harvard University Press.